

HUMANİTAR ELMLƏR BÖLMƏSİ

UOT 94(479.24)

**NİZAMİ GƏNCƏVİNİN “İSKƏNDƏRNAMƏ” POEMASINDA TARİXİ GERÇƏKLİYİN
ƏKS OLUNMASININ BƏZİ PROBLEMLƏRİNƏ DAİR****Nizami Dilənci oğlu Zeynalov**

tarix üzrə fəlsəfə doktoru

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Hazırkı məqalə vətən tarixşünaslığının aktual problemlərindən birinə həsr edilmişdir. Dahi Azərbaycan şairi Nizami Gəncəvi yaradıcılığının tarixi aspektləri və böyük mütəfəkkirin öz yaradıcılığında tarixi gerçəkliliyi hansı səviyyədə əks etdirməsi böyük aktuallıq kəsb edir. Məqalədə Nizami Gəncəvinin “İskəndərnamə” poemasının bəzə motivləri əsasında Azərbaycanın antik dövr tarixinin bir surə problemlərinin araşdırılmasına cəhd edilmişdir. Antik mənbələrin araşdırılması əsasında böyük mütəfəkkirin “İskəndərnamə” poemasında qeyd olunan bəzə məqamlara aydınlıq gətirilmişdir. Təəssüflə qeyd edilməlidir ki, bəzən vətən tarixşünaslığında “İskəndərnamə” poemasına istinad etməkla antik dövrün tarixi reallıqlarına təngidi yanaşılmamış, bəzə tədqiqatçıların əsərlərində Azərbaycanın antik dövrünün tarixinə aid olan bir çox məsələlər təhrif edilmiş şəkildə verilmişdir. Bu mənada Nizami Gəncəvi yaradıcılığının tarixi motivlərindən bəhrələnərkən, şairin əsərlərindəki tarixi hadisə və prosesləri şərh edərkən, onlara təngidi yanaşmaq, dövrün tarixi məxəzləri ilə müqayisəli şəkildə tutuşturmaq və obyektiv tarixi nöqtəyinə nəzərdən qiymətləndirmək lazımdır.

Açar sözlər: Nizami Gəncəvi, “Xəmsə”, “İskəndərnamə”, Makedoniyali İsgəndər, Atropatena, Qafqaz dağları, Dərbənd keçidi, “Kaspı qapıları”

Giriş

Ölkəmizdə dahi Azərbaycan şairi Nizami Gəncəvinin 880-ci ildönümü münasibətilə 2021-ci ilin “Nizami Gəncəvi ili” elan edilməsi ölkə başçısı tərəfindən görkəmli mütəfəkkirin irsinə verilən ən yüksək qiymətin bariz nümunəsidir. Qeyd etmək lazımdır ki, Nizami yaradıcılığı, böyük şairin zəngin bədii irsi uzun illərdən bəri tədqiq olunmasına baxmayaraq bu gün də öz aktuallığını itirməmişdir. Azərbaycan klassiklərinin, o cümlədən Nizami Gəncəvinin əsərlərində tarixi gerçəkliliyin bədii obrazlarla ifadə olunması, tarixi həqiqətin olduğu kimi əks etdirilməsi Azərbaycan tarix elminin də qarşısında dayanan ciddi problemlərdən biridir. Nəzərə almaq lazımdır ki, tarixi gerçəkliliyə müraciət, tarixi hadisələrdən və personajlardan istifadə olunması bir çox klassiklərlə müqayisədə Nizami Gəncəvi yaradıcılığında daha zəngindir. Bu, dahi mütəfəkkirin zəngin mütaliə qabiliyyətindən, tarixi mənbələrə və şifahi xalq yaradıcılığına dərindən bələd olmasından və əldə etdiyi bilgiləri öz əsərlərində bədii obrazlarla ifadə etmək bacarığından irəli gəlirdi. Bu mənada Nizami Gəncəvinin “Xəmsə”sinə daxil olan “İskəndərnamə” poeması müstəsna əhəmiyyət kəsb edir. Şübhəsiz, Nizami Gəncəvi bu poemani yazarkən öz dövrü üçün Şərqi aləminə məlum olan tarixi mənbələri diqqətlə araşdırmış, Makedoniyali İsgəndərin tarixini əks etdirən əsərlərə müraciət etmiş, eyni zamanda böyük fateh haqqında Şərqdə dolaşan rəvayətləri, nağılları - bir sözlə, şifahi xalq yaradıcılığını da gözdən keçirmişdir. Qeyd etmək lazımdır ki, Nizami Gəncəvinin bu əsərində istifadə etdiyi mənbəşünaslıq bazası kifayət qədər araşdırılmışdır [1; 5; 7; 8; 13]. Əlbəttə, hazırkı elmi məqalədə qarşıya qoymuş məqsəd Nizami Gəncəvinin “İskəndərnamə” poemasının mənbəşünaslıq bazasını təhlil etmək olmadığından bu məsələnin üzərində geniş dayanmaq istəməzdik.

Böyük mütəfəkkirin “İskəndərnamə” poeması istər Azərbaycan, istərsə də dünya ədəbiyyatşünaslığında kifayət qədər geniş təhlilə cəlb edilmiş, bu istiqamətdə xeyli araşdırımlar aparılmışdır. Lakin poemada verilən bir sıra bədii süjetlərin tarixi reallığı nə dərəcədə əks etdirməsi, tarixi hadisələrlə səsləşməsi məsəlesi vətən tarixşünaslığında geniş tədqiqat obyektiనə çevriləmişdir. Nizami yaradıcılığının bədii xüsusiyyətlərini araşdırın bir çox tədqiqatçılar yeri gəldikcə böyük

mütəfəkkirin əsərlərinin yarandığı tarixi mühiti, Nizaminin yaşadığı dövrü təhlil etmişlər [1; 5; 13; 14]. Nizami Gəncəvinin “İskəndərnamə” poemasında vətənimizin antik dövr tarixi ilə bağlı müəyyən məqamlara toxunulsa da, Azərbaycan tarixinin antik dövrü ilə məşğul olan ciddi tarixşünaslıqda bu məqamlarla bağlı münasibət öz əksini tapmamışdır. Hesab edirik ki, bu, işin aktuallığını müəyyən edən əsas cəhətlərdən biridir.

“İskəndərnamə” poemasında Azərbaycanın antik dövr tarixi ilə bağlı bəzi məqamlar

Dahi mütəfəkkirin “İskəndərnamə” poemasında vətənimizin antik dövrü ilə bağlı maraq doğuran məqamlar sırasına “Makedoniyalı İskəndərin Azərbaycana gəlişi”, “Bərdə hökmdarı Nüşabə ilə görüşməsi”, “Dərbənd şəhərinin ələ keçirilməsi” və “Dərbənd səddinin möhkəmləndirilməsi” ilə bağlı məqamları aid etmək olar [8, s.197-215, 224-231]. Əlbəttə, “İskəndərnamə” poemasında qeyd olunan bu məqamların heç biri ciddi mənbəşünaslıq bazasına əsaslanmır və birmənalı olaraq, şairin yaradıcı təxəyyülünün nəticəsi kimi qəbul edilməlidir. Özünün “İskəndərnamə” poeməsini yaradan şairin qarşısına qoymuş məqsədlər də tamamilə başqa olmuşdur. Nizami Gəncəvi Azərbaycanın antik dövrü ilə bağlı tarixi reallığı olduğu kimi əks etdirməyi və bunun üçün tarixi mənbələri öz tənqidi süzgəcindən keçirməyi qarşısına məqsəd kimi qoymamışdır. Büyük mütəfəkkir “ədəlatlı hökmdar”, özünü filosoflarla əhatə etmiş elmlı, bilikli, “müdrik hökmdar” obrazı yaratmaq məqsədini qarşısına qoymuşdur [1, s.64-68].

“İskəndərnamə” poemasında Azərbaycanın antik dövr tarixi ilə bağlı bəzi məqamlara vətən tarixşünaslığında münasibət

Təəssüflə qeyd edilməlidir ki, son dövrlərdə vətən tarixşünaslığında Nizami Gəncəvinin “İskəndərnamə” poeməsinin motivlərinə istinad edən və tarixi reallığı olduğu kimi əks etdirməyən, Azərbaycanın antik tarixi ilə bağlı bir çox məqamları təhrif edən əsərlər meydana çıxmışdır. Bir çox vətən tədqiqatçıları məhz “İskəndərnamə” poeməsinə istinad edərək Makedoniyalı İsgəndərin “Azərbaycana gəlişini” onun “Alban-Arrana” və “Şirvana gəlişi” kimi, “Bərdə hökmdarı Nüşabə ilə görüşü”nu amazonlarla görüşü kimi, poemada işlədilən “Azərabadkan” xoronimini isə “Az-ər-abadkan” kimi komponentlərə ayıraq təfsir etmişlər [2; 4; 5; 6]. Hesab edirik ki, Nizami Gəncəvinin “İskəndərnamə” poeməsindəki Azərbaycanın antik dövr tarixinin bir çox məqamlarını şərh edərkən dövrün antik qaynaqlarının məlumatlarını nəzərə almadan, onları həmin dövrün digər qaynaqları ilə müqayisəli təhlil etmədən və ciddi mənbəşünaslıq bazasına malik olmadan fikir yürütmək yolverilməzdür.

Makedoniyalı İskəndərlə bağlı tarixdə formalaşan ikili ənənə

Məsələ burasındadır ki, Makedoniyalı İsgəndərlə bağlı ənənə müasir dövrümüzədək iki əsas xətlə – real-tarixi və əfsanəvi xətt üzrə inkişaf edərək gəlib çatmışdır. Birinci istiqamət bilavasitə Makedoniyalı İsgəndərin yürüşlərində onu müşayiət edən Laq oğlu Ptolemey, Aristobul oğlu Aristobulun məlumatları ilə başlayır və eramızın II əsrində bu məlumatları ümumiləşdirən Flavi Arrianın “İsgəndərin yürüşü” əsəri ilə başa çatır. İkinci istiqamət, yəni Makedoniyalı İsgəndər haqqında əfsanəvi məlumatlar isə, əsasən, Kallisfenin, Klitarxın, Onesikritin məlumatlarına əsaslanır və Psevdö-Kallisfenin (III-IV əsrlər) adına çıxılan “İsgəndər haqqında roman” əsəri ilə ümumiləşdirilmişdir [15; 17, s.6-22]. Makedoniyalı İsgəndərlə bağlı bu ikili ənənə hələ antik dövrdən formalaşmış, hətta Nizami Gəncəvi dövründə də məhz iki xətt üzrə inkişaf edərək çatmışdır [13, s.103-108; 14, s.9-55]. Göründüyü kimi, istər Flavi Arrian, istərsə də Psevdö-Kallisfen Makedoniyalı İsgəndərin müasirləri olmamış, lakin böyük fatehin müasirlərinin məlumatlarından istifadə etmişlər. Nəzərə almaq lazımdır ki, Kallisfenin, Klitarxın və Onesikritin məlumatları hələ antik müəlliflərin özləri tərəfindən yüksək qiymətləndirilməmiş, ciddi tənqid edilmiş və Makedoniyalı İsgəndərin bu müasirlərinin çoxlu şışırtmələrə, həqiqəti təhrif edən məlumatlara yol verdikləri qeyd edilmişdir [Strabo, XV, I, 11]. Laq oğlu Ptolemey, Aristobul oğlu Aristobulun məlumatları isə hələ antik dövrdə yüksək qiymətləndirilmiş və Flavi Arrian kimi dövrün tarixşünaslıq ənənələrinə ciddi riayət edən bir müəllif tərəfindən ümumiləşdirilmişdir. Maraqlıdır ki, istər Nizami Gəncəvi dövründən əvvəl, istərsə də böyük mütəfəkkirin dövründə Şərqi ölkələrində Makedoniyalı İsgəndərlə bağlı Flavi Arrianın “İsgəndərin yürüşü” əsəri deyil, Psevdö-Kallisfenin “İsgəndər haqqında roman” əsəri daha məşhur olmuş, dövrün ədəbi əsərləri, o cümlədən Nizami Gəncəvi yaradıcılığı üçün qaynaq rolunu oynamışdır [13, s.103-108]. Görünür, böyük fatehin həyatını və yürüşlərini daha obrazlı, şışirdilmiş formada bədii nümunələrlə

təsvir edən bu əsər Şərq klassikləri üçün daha əlverişli qaynaq rolunu oynamışdır. Heç şübhəsiz ki, Nizami Gəncəvi də əsas ədəbi qaynaq kimi Psevdo-Kallisfenin “İsgəndər haqqında roman” əsərinin hələ erkən orta əsrlər dövründən ərəb dilinə çevrilən tərcümələrindən istifadə etmişdir [14, s.54]. Təsadüfi deyil ki, bu gün elm aləminə Psevdo-Kallisfenin “İsgəndər haqqında roman” əsərinin dünyanın 24 dilinə tərcümə edilmiş 80-dən çox versiyası məlumdur [15, s.49]. İlkin versiyada yunan dilində yaradılan bu əsər hələ eramızın IV əsrində latin dilinə, V əsrə qrabara, daha sonra aramı, pəhləvi, fars dilinə, IX əsrə ərəb dilinə tərcümə edilmiş və məhz IX əsr ərəb dilindəki tərcümə nüsxəsindən Dinəvəri və Firdovsi kimi mütəfəkkirlər də istifadə etmişdir [13, s.107]. Beləliklə, Psevdo-Kallisfenin Makedoniyalı İsgəndər haqqında məlumatları tədricən Nizami yaradıcılığına yol açmış və təbii ki, “İskəndərnamə” poemasında da böyük fatehin həyatı və yürüşləri ilə bağlı təhrif olunmuş, şışirdilmiş məlumatlar olduğu kimi əks etdirilmişdir. Əlbəttə, bir daha qeyd etmək istərdik ki, Nizami Gəncəvi “İskəndərnamə” poeması kimi şah əsərini yaradarkən qarşısına heç də mənbələri ciddi araşdırmaq, onların məlumatlarını yoxlamaq məqsədi qoymamış, özünün əsas məqsədi kimi “ədalətli hökmər” obrazını, adil və elmlı hökmərən idarə etdiyi “nümunəvi cəmiyyət” ideyasını ön plana çəkmişdir. Böyük Nizamişunas alim Y.Bertelsin təbirincə desək, “Nizami öz qəhrəmanı İsgəndəri üç aspektən – hökmər, filosof və peygəmbər kimi göstərmək istəmişdir” [13, s.110]. Təəssüf doğuran odur ki, bir çox tədqiqatçılar Nizami Gəncəvinin “İskəndərnamə” poemasının bədii məqsədlərini nəzərə almadan əsərin bir sıra təhrif olunmuş və bu gün ciddi tarixşunaslıqda qəbul olunmayan motivlərindən Azərbaycanın antik dövr tarixi gerçəkliliyi əks etdirmək üçün istifadə edirlər [2; 4; 5; 6].

“Makedoniyalı İsgəndərin Azərbaycana gəlişi” məsələsinə tənqidi baxış

Makedoniyalı İsgəndərin “Azərbaycana gəlişi” məsələsinə toxunarkən qeyd etmək lazımdır ki, bu heç bir ciddi mənbə ilə təsdiq olunmur. Birmənalı şəkildə qeyd etmək istərdik ki, böyük fatehinayağı nəinki Azərbaycanın şimalına, bəzi tədqiqatçıların qeyd etdiyi kimi “Albaniya-Arran” ərazilərinə, heç Azərbaycanın cənubuna – Atropatenaya da dəyməmişdir. Azərbaycanın antik dövr hökmədarlarının “Makedoniyalı İsgəndərlə görüşü” məsələsinə gəlincə isə qeyd etmək lazımdır ki, biliklərimizin hazırkı səviyyəsində həmin dövrdə Azərbaycanın şimalında – Albaniyada hansı hökmədarın hakimiyətdə olması, onun böyük fatehlə hansı münasibətlərdə olması haqqında əlimizdə heç bir mənbə məlumatı yoxdur. Əlimizdə olan yeganə mötbər mənbə Azərbaycanın şimalında yaşayan tayfalardan albanların və sakasinlərin Atropatin başçılığı altında Əhəməni hökmədarı III Daranın ordusunda Makedoniyalı İsgəndərə qarşı vuruşmalarıdır [Arr., Anab., III, 8, 3]. Atropatin Makedoniyalı İsgəndərlə olan münasibətlərinə gəlincə isə əlimizdə olan mənbə məlumatları bu münasibətləri təfsilati ilə izləməyə imkan vermir. Mənbələrin azsaylı məlumatları bizə ilk dövrlərdə Atropatla İsgəndərin münasibətlərinin soyuq, e.ə. 328-ci ildən sonra tədricən yumşalma istiqamətində, daha sonra isə müttəfiqlik münasibətləri istiqamətində getdiyini yalnız güman etməyə əsas verir. Atropatla İsgəndərin mümkün hesab edilən görüşləri isə, çox güman ki, Atropatenanın sərhədlərindən kənarda baş vermişdir. Atropatin İsgəndərlə görüşərək, ona “100 amazon qadını bağışlaması” haqqında məlumat isə, ehtimal ki, əfsanəvi məlumatların təsiri altında meydana gəlmişdir. Çünkü Makedoniyalı İsgəndərin real tarixini yazan Flavi Arrian özü də bu məlumatata şübhə ilə yanaşır və bunun Ptolemy və Aristobul tərəfindən təsdiq edilmədiyini yazar [Arr., Anab., VII, 13, 2-3].

“Makedoniyalı İsgəndərin Bərdə hökmədarı Nüşabə ilə görüşü” məsələsinə tənqidi baxış

Bəzi tədqiqatçılar Nizami Gəncəvinin “İskəndərnamə”ndə “Bərdə hökmədarı Nüşabənin İsgəndərlə görüşü”nü böyük fatehin amazonlarla görüşü, daha dəqiq desək amazon qadın hökmədarı Talestris/Talestrislə görüşü kimi irəli sürürlər [2, s.40-41]. Məhz bu hadisənin motivləri əsasında “Makedoniyalı İsgəndər Azərbaycana gətirilir”. Lakin hesab edirik ki, bu hadisə də heç bir ciddi mənbəşunaslıq məlumatına əsaslanır. Hələ antik müəlliflərə məlum idi ki, “böyük fatehin amazonlarla görüşü” Onesikritin şışirdilmiş məlumatına əsaslanır [Plut., Alex., XLVI,1]. Bu məlumatata tənqidi yanaşmadan antik müəlliflərindən Siciliyalı Diodor və Kursi Ruf onu öz əsərlərində olduğu kimi vermişlər [Diod., XVII, 77, 1-3; Curt., VI, 5, 24]. Flavi Arrian və onun mənbələri isə “böyük fatehin amazonlarla görüşü”nü təsdiq etmir. Hətta bu əfsanəvi məlumatata inansaq belə, Makedoniyalı İsgəndərin Talestris/Talestrislə 30 günlük görüşünün Azərbaycanın tarixi sərhədlərindən kənarda baş verdiyi şübhəsizdir. Çünkü həm Siciliyalı Diodor, həm də Kursi Ruf bu görüşün tarixi Hirkaniyada baş

verdiyi yazırlar. Tarixi Hirkaniya isə antik qaynaqlardan bizi yaxşı məlum olduğu kimi Xəzər dənizinin cənub-şərqində, indiki İran ərazisində yerləşməklə İrandan Orta Asiyaya keçid yolunun üzərində idi [12, s.141; 19, s.71; 20, s.276; 21, s.122]. Bir faktı da xatırlatmaq yerinə düşərdi ki, həm Siciliyalı Diodor, həm də Kursi Ruf Makedoniyalı İsgəndərin dövründəki hadisələrdən bəhs etmələrinə baxmayaraq öz əsərlərində Atropatin adını, ümumiyyətlə, xatırlatmırlar. Halbuki real tarixi şəxsiyyət olan Atropat məhz Makedoniyalı İsgəndərin hakimiyyəti dövründə siyasi səhnədə olmuş, böyük fatehlə mümkün əlaqələri qura bilmışdı. Bu faktı isə nəinki Flavi Arrian, ondan əvvəlkə dövrdə yaşayın digər nüfuzlu antik müəlliflərindən biri – Strabon da təsdiq edir [Strabo, XV, 1, 11].

"Makedoniyalı İskəndərin Dərbəndə tərəf hərəkət etməsi", "Qafqaz dağlarını aşması" haqqındaki məsələsinə tənqidi baxış

Nizami Gəncəvinin "İskəndərnamə" poeması əsasında Makedoniyalı İsgəndərin "Dərbəndə tərəf hərəkət etməsi", "Dərbənd keçidində sədd çəkdirməsi", "Dərbənd qapılarını möhkəmləndirməsi" haqqındaki məlumatlar da, əlbəttə ki, real tarixi ənənə ilə bağlı deyil. Heç şübhəsiz ki, böyük fatehin "Dərbəndə tərəf hərəkət etməsi", "Dərbənd qapılarını möhkəmləndirməsi" haqqında şairin bədii təxəyyülünün məhsulu hələ antik ənənədə Makedoniyalı İsgəndərin Qafqaz dağlarını aşması, "Kaspi qapıları"ndan keçməsi kimi əfsanəvi məlumatların təsiri altında formalasmışdır. Əlbəttə, Makedoniyalı İsgəndərin "Qafqaz" adlandırılın dağlarda olması haqqında məlumat bir çox antik müəlliflərin əsərlərində, o cümlədən Flavi Arrianın yuxarıda qeyd olunan əsərində də dəfələrlə xatırlanır. Lakin bu heç də böyük fatehin müasir coğrafi anlamda başa düşdüyümüz Qafqaz sıra dağlarında olması və ya müasir Dərbənd keçidindən keçməsi anlamına gəlmir. Belə ki, Arrian özünəqədərki ənənədə böyük fatehin Qafqazda olması məsələsinə də aydınlıq gətirmiş, bunun İsgəndəri şöhrətləndirmək üçün onun silahdaşları tərəfindən uydurulduğunu, özünün bu məlumatlara etibar etmədiyini yazmışdır [Arr., Anab., V, 3, 3]. Məsələ burasındadır ki, Makedoniyalı İsgəndərin real tarixini yanan Flavi Arrian antik coğrafiyada Parapamis dağları adlandırılan, əslində isə müasir coğrafi anlamda Hindiqüş dağ silsiləsi ilə eyniləşdirilən dağları nəzərdə tutmuş, İsgəndərin Baktriyada məhz bu dağlardan keçməsi barədə məlumat vermişdir. Hələ Arriandan xeyli əvvəl yaşamış Strabon da açıq şəkildə bu məlumatların Makedoniyalı İsgəndəri şöhrətləndirmək üçün yaxınları tərəfindən uydurulduğunu, Parapamis dağlarının isə makedoniyalılar tərəfindən *səhvən* (*fərqləndirmə* – N.Z.) Qafqaz adlandırıldığını yazır [Strabo, XI, 5, 5; XV, 1, 11]. Makedoniyalı İsgəndərin yürüşlərini antik qaynaqlar əsasında ciddi şəkildə araşdırın əksər tədqiqatçılar da bu qənaətdəirlər [18, s.21-22; 19, s.75; 20, s.286; 21, s.125; 22, s.118; 23, s.66]. Əsərinin digər yerində də Flavi Arrian aydın şəkildə göstərir ki, İsgəndərin döyüşçüləri və makedoniyalılar onun şöhrətini artırmaq üçün Parapamis dağlarını Qafqaz adlandırmış, guya İsgəndərin Qafqazın o tərəfində olan ölkələri və xalqları tabe etməsini nəzərə çarpdırmaq istəmişlər [Arr., Anab., V, 5, 3]. Daha sonra müəllif yazır ki, "Bu Qafqaz şərqdə yerleşən Böyük Hind dənizinədək uzanır" [Arr., Anab., V, 5, 4]. Aydın şəkildə göründüyü kimi, Flavi Arrian öz əsərində İsgəndərin Qafqazda olmasından və ya bu dağları aşmasından danışarkən heç də müasir Qafqaz sıra dağlarını nəzərdə tutmamışdır.

Makedoniyalı İsgəndərin "Dərbənd keçidinə tərəf hərəkət etməsi", "Dərbənd keçidindən keçməsi", "Dərbənd səddini möhkəmləndirməsi" haqqında məumatlardan yalnız və yalnız Makedoniyalı İsgəndər haqqında əfsanəvi məlumatların təsiri altında Nizami Gəncəvinin bədii təxəyyülündən irəli gəlmişdir. Təəssüf ki, bəzi vətən tədqiqatçıları Nizami Gəncəvinin bu motivlərini tarixi həqiqət kimi qəbul etmiş, Makedoniyalı İsgəndərin guya Azərbaycanın şimalında olması ideyasını irəli sürmüşlər [2, s.40-41; 4, s.42-45; 5, s.220-221; 6, s.28-29]. Bu, əlbəttə, böyük mütəfəkkirin fikirlərini birtərəfli qaydada qəbul etmək, dövrün mənbələrini ciddi təhlil etmədən məsələyə səthi yanaşmaqdan başqa bir şey deyildir. Makedoniyalı İsgəndərin Qafqaz dağlarını aşmaqla "Kaspi qapıları"ndan keçməsini Flavi Arrian yuxarıda qeyd olunan əsərinin VII kitabında xatırladır. Makedoniyalı İsgəndərin öz döyüşçüləri qarşısında çıxışını qeyd edən Arrian böyük fatehin dilindən belə bir parçanı əsərində yazır: "...Sizin hömkdarınız Aleksandr farsları, midiyalıları, baktriyalıları, sakları məğlub etdi, Kaspi dənizinədək Parfiyanı, Xarəzmi, Hirkaniyanı ələ keçirdi, Kaspi qapıları arxasındaki Qafqazdan keçdi..." [Arr., Anab., VII, 10, 5-6]. Bu parçadan aydın şəkildə görünür ki, Makedoniyalı İsgəndərin bütün hərbi əməliyyatları müasir İran yayalasında, tarixi Azərbaycanın sərhədlərindən kənardı Xəzər dənizinin cənub sahillərində, habelə Orta Asiya və Əfqanistan istiqamətində baş vermişdir. Müəllifin xatırlatdığı "Kaspi qapıları" adlı keçid isə tarixi Hirkaniya

vilayətində idi. Bir çox tədqiqatçılar bu keçidi müasir İranın şimalında, Elbrus dağlarındakı Firuzkuh və Sərdar aşırımları ilə eyniləşdirmişlər [12, s.141; 19, s.71].

“Səddi-İskəndər”: əfsanə və reallıq

“Dərbənd səddini möhkəmləndirməsi” məsələsinə gəlincə isə antik ənənədə Makedoniyalı İsgəndərin “Kaspi qapıları”ni “dəmir qapılarla möhkəm bağlatdırması” barədə əfsanə geniş yayılmışdır. Bu əfsanənin ilkin variantı yəhudi əsilli, lakin romalıların xidmətində olan Iosif Flavinin 7 kitabdan ibarət “İyudeya mühəribələri” əsərində verilmişdir. Müəllif alan tayfalarının “Midiya və daha uzaqda yerləşən olkələrə” edilən 72-ci il yürüşündə danişarkən alanların “Hirkan hökmədarının nəzaərtində olan və Böyük İsgəndər tərəfindən dəmir qapılarla bağlatdırılan” keçiddən keçdiyini qeyd etmişdir [Jos., Flav., Bell. Jud., VII, 244]. Heç şübhəsiz ki, Iosif Flavinin işlətdiyi «πύλαις σιδεραῖς» (dəmir qapılarla) ifadəsi Makedoniyalı Aleksandr haqqında yaranan əfsanələrin təsiri ilə antik müəlliflərin əsərlərinə yol tapmış və böyük fatehin keçdiyi keçinin çətinliyinə bir işarə olmuşdur [10, s.375]. Bəzi tədqiqatçılar isə hesab edir ki, bu gün də xalq arasında Dərbəndin “Səddi-İskəndər” kimi adlandırılmasının Makedoniyalı İsgəndərin buradan keçməsinə bir işarədir [5, 221; 6, s.30]. Lakin məlumdur ki, Dərbənd keçidindəki bütün müdafiə sədləri yalnız Sasanişlərin hakimiyyəti dövründə, V-VI əsrlərdən başlayaraq tikilmişdir [3, s.137-138]. Nəzərə almaq lazımdır ki, belə bir müdafiə səddi Makedoniyalı İsgəndərin varislərinindən biri olan II Selevk Kallanikin dövründə, e.ə. III əsrin ikinci yarısında məhz tarixi Hirkanıya vilayətində tikdirilmişdi. Təsadüfi deyil ki, 150 km uzunluğunda olan bu müdafiə səddinin qalıqlarını bu gün də əhali “Səddi-İskəndər” adlandırır [19, s.73]. Görünür, Orta Asiyənin köçəri iskit və sak tayfalarının viranədici hücumlarından qorunmaq üçün Makedoniyalı İskəndərin bu cür müdafiə səddi tikdirmək planı olmuş, lakin böyük fatehin bu planını yalnız onun varisləri – Selevkilər həyata keçirə bilmişlər. Hesab edirik ki, “Səddi-İskəndər” adlı müdafiə qurğusunun məhz Xəzər dənizinin cənub-şərqində yerləşməsi fikri tarixi həqiqətə daha çox yaxındır. Beləliklə, antik qaynaqların “Hirkan hökmədarının nəzarətində olan və Böyük İsgəndər tərəfindən dəmir qapılarla bağlatdırıldığı kecid” dedikdə, Xəzər dənizinin cənub-şərq sahillərində yerləşən və tarixi Hirkanıyanın nəzarətində olan keçidin nəzərdə tutulması şübhəsizdir. Göründüyü kimi, “dəmir qapılarla möhkəm bağlanan” bu keçidin də Nizami Gəncəvinin təsvir etdiyi Dərbənd keçidinə aidiyyatı olmamışdır.

“Azərabadkan” xoroniminə tənqidə baxış

Nəhayət, böyük mütəfəkkirin “İskəndərnəmə” poemasında xatırlatdığı “Azərabadkan” xoroniminə gəlincə isə qeyd etmək lazımdır ki, bu xoronimi “Az-ər-abad-kan” kimi komponentlərə ayıraq izah etmək, fikrimizcə tarixi reallığı təhrif etməkdir. Bildiyimiz kimi, poemanın “İskəndərin Ərəbistana getməsi və Kəbəni ziyarət etməsi” fəslində, 3300-cü beytdə “fərmandeh-e Azərabadkan” (Azərabadkan hökmədarı) ifadəsi işlədilmişdir [7, s.196]. Doğrudur, vətən tarixşunaslığında “Azərbaycan” xoroniminin mənşəyinin izahı ilə bağlı müxtəlif fikirlər mövcuddur. Bu xoronimi “Az/as-ər-bay-can/kan” komponentlərinə ayıraq “As ər bəylərin yeri”, “As ər bəylərin məkanı” kimi izahını təklif edən, türkmənşəli Az/as tayfalarının adı ilə əlaqələndirən müəlliflər də vardır [5, s.214-216; 9, s. 16-17].

Məlumdur ki, Makedoniyalı İsgəndərin yürüşləri dövründə tarixi Azərbaycanın cənub əraziləri Atropatena adlanmışdır. Strabonun da qeyd etdiyi kimi bu ad özünü sərkərdə Atropatdan almış və bütün ölkəyə şamil edilirdi [Strabo, XI, 13, 1]. Şübhə etmirik ki, Nizami Gəncəvinin yaşadığı dövrdə “Azərbaycan” xoronimi müasir dilimizdə işlətdiyimiz kimi tanınırdı. Amma böyük mütəfəkkirin “İskəndərnəmə” poemasında bu adı “Azərabadkan” formasında verən kimi, şairin ölkə adını həmin dövrdə işlədildiyi formaya yaxın ifadə etmək istəyindən irəli gəlmüşdür. Məlumdur ki, qədim yunan qaynaqlarının “Ατροπατηνή” (Atropatene) kimi işlətdiyi xoronim, erkən orta əsrlər dövründə zaman-zaman formasını dəyişmiş, müxtəlif dilli qaynaqlarda müxtəlif formada işlədilmişdir. Sasani qaynaqlarında, orta pəhləvi dilində bu xoronim “Kust-i Adurbadaqan”, ərəb qaynaqlarında isə “Azərbican”, “Azərbayqan” və s. formalarda işlənmişdir [3, s.23-25; 11, s.32-35; 16, s.5-6]. Görünür, fars və ərəb mənbələri ilə tanış olan böyük mütəfəkkir “Azərbaycan” xoroniminin əvvəlki tarixi dövrlərdə müxtəlif şəkildə işlədilməsini də sezə bilməşdi. Bu mənada Nizami Gəncəvi öz əsərində “Azərbaycan” xoronimini onun tarixi formasına, daha qədim formasına oxşar şəkildə – “Azərabadkan”

şəklində işlətmişdir. Qeyd etmək lazımdır ki, biliklərimizin hazırkı səviyyəsində "Azərbaycan" xoroniminin məhz Atropatena adından yaranması fikri tarixi reallığa daha çox yaxındır. Çünkü "Atropatena" ölkə adının zaman-zaman öz formasını dəyişərək "Azərbaycan" formasını alması tarixi mənbələrin məlumatları ilə qanuna uyğun şəkildə uzlaşır.

Nəticə

Beləliklə, Nizami Gəncəvinin "İskəndərnamə" poemasının bəzi motivlərinin araşdırılması göstərir ki, böyük mütəfəkkir öz dövrünədək mövcud olan bir sıra qaynaqlardan, şifahi xalq yaradıcılığından, tarixi rəvayət və əfsanələrdən istifadə edərək böyük bir söz xəzinəsi yaratmışdır. Heç şübhəsiz ki, "İskəndərnamə" poeması tarixi gerçəkliyin bədii obrazlarla əks etdirilməsi baxımından çox böyük əhəmiyyətə malikdir. Şair bu böyük sənəti yaratmaq üçün qarşısına qoyduğu məqsədlərə nail olmuşdur. Lakin böyük mütəfəkkirin bu əsərinə istinad etməklə təsvir edilən dövrün tarixi reallılıqlarını tənqid etmək, əsərdə göstərildiyi kimi qəbul etmək, əlbəttə ki, yolverilməzdir. Bu mənada Nizami Gəncəvi yaradıcılığının tarixi motivlərindən bəhrələnərkən, şairin əsərlərindəki tarixi hadisə və prosesləri şərh edərkən, onlara tənqid etmək, dövrün tarixi məxəzləri ilə müqayisəli şəkildə tutuşdurmaq və obyektiv tarixi nöqtəyi-nəzərdən qiymətləndirmək lazımdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat

1. Abbasov Ə. Nizami Gəncəvinin "İskəndərnamə" poeması. Bakı: Azərb. SSR EA, 1966, 196s.
2. Atəş N. Qafqaz amazonları. Miflər arxasındaki gerçek tarix. Bakı: AMEA, 2011, 56 c.
3. Azərbaycan tarixi: 7 cilddə. II c., Bakı: Elm, 1998, 596 s.
4. Əsədov F. Tariximizin səhifələrində Makedoniyalı İsgəndər. Bakı: İqtisad Universiteti, 2011, 60 s.
5. Xalisbəyli T. Nizami və Azərbaycan qaynaqları. Bakı: Azərnəşr, 1991, 296 s.
6. Qabüssanlı Ş. Makedoniyalı İskəndər Azərbaycanda olubmu? Bakı: Təknur, 2013, 279 s.
7. Nizami Gəncəvi. İskəndərnamə. Filoloji tərcümə, izahlar və qeydlər Q.Əliyevindir. Bakı: Elm, 1983, 648 s.
8. Nizami Gəncəvi. İskəndərnamə. Bakı: Adiloğlu, 2011, 662 s.
9. Seyidov M. Azərbaycan xalqının soy-kökünü düşünərkən. Bakı: Yaziçı, 1989, 496 s.
10. Zeynalov N. "Makedoniyalı İsgəndərin dəmir qapıları" ifadəsinin izahına dair / Akademik Əliyevin anadan olmasının 95 illiyinə həsr olunmuş məqalələr toplusu. Bakı: Turxan NPB, 2019, səh. 372-383
11. Алиев И. Очерк истории Атропатены. Баку: Азернешр, 1989, 160 с.
12. Алемань А. Аланы в древних и средневековых письменных источниках. М.: Изд.-во «Менеджер», 2003, 608 с.
13. Бертельс Е. Великий Азербайджанский поэт Низами. Эпоха-жизнь-творчество. Баку: АзФАН, 1940, 147 с.
14. Бертельс Е. «Роман об Александре». М.-Л.: АН СССР, 1948, 136 с.
15. Ботвинник Н.М. «Роман об Александре». Рукописная традиция и история изучения текста / Византинороссика. Т. 2. СПб.: ВСИ, 2003, с. 49-67
16. Касумова С. Азербайджан в III-VII вв. Баку: Элм, 1983, 140 с.
17. Костюхин Е. Александр Македонский в литературной и фольклорной традиции. М.: Наука, 1972, 190с.
18. Ртвеладзе Э. Александр Македонский в Трансоксиане. Походы, историческая география. СПб.: Евразия, 2019, 368 с.
19. Фор П. Александр Македонский / Пер. И.И.Маханкова. Издание третье. М.: Молодая Гвардия, 2011, 412 с.
20. Шахермайр Ф. Александр Македонский / Пер. М.Н.Ботвинника и Б.Функа. Ростов н/Д: Феникс, 1997, 576 с.
21. Шифман И. Александр Македонский. Л.: Наука, 1988, 205 с.
22. Bosworth A.B. Alexander and the East. The tragedy of Triumph. Oxford: Clarendon press, 1996, 218 p.
23. Tarn W.W. Alexander the Great: In two volumes. Vol. 1. Narrative. Cambridge: Cambridge University press, 1948, 164 p.
24. Диодор Сицилийский. Историческая библиотека / Сост. В.М.Строгецкий. М.: ООО «Директмедиа Паблишинг», 2008, 755 с.
25. Квинт Курций Руф. История Александра Македонского / Отв. ред. Вигасин А.А. М.: МГУ, 1993, 464 с.
26. Arrian. Anabasis Alexandri: In two volumes. Vol. I, books I-IV (The Loeb Classical Library edition / With an En. tr. by E.İ.Robson Cambridge: Harvard University Press, MCMLIV (1954), 450 p.

27. Arrian. Anabasis Alexandri: In two volumes. Vol. II, books V-VII (The Loeb Classical Library edition / With an En. tr. by E. Ī. Robson Cambridge: Harvard University Press, MCMXLIX (1949), 446 p
28. Josephus Flavius. The Jewish War: In nine volumes. Vol. III, books IV-VII. The Loeb Classical Library edition / With an En. tr. by H. St. J. Thackeray. Cambridge: Harvard University Press, MCMLXI (1961), 685 p.
29. Strabo. Geography: In eight volumes. Vol. V, books 10-12 The Loeb Classical Library edition / With an En. tr. by H. L. Jones. Cambridge: Harvard University Press, MCMLXI (1961), 541 p.
30. Plutarch's Lives: In eleven volumes. Vol. VII. The Loeb Classical Library edition / With an En. tr. by H. L. Jones. Cambridge: Harvard University Press, MCMLVIII (1958), 623 p.

Zeynalov N. D.

Doctor of Philosophy in History
Mingachevir State University

On the some problems of reflecting historical reality in Nizami Ganjavi's poem "İskendername"

Abstract

The article is dedicated to one of the current problems of Azerbaijani historiography. The historical aspects of the work of the great Azerbaijani poet Nizami Ganjavi, the extend to which the historical reality is reflected in the works of the great thinker are of great importance. The article is based on some motives of Nizami Ganjavi's poem "İskendername" and tries to investigate some problems related to the classical period of Azerbaijan's history. On the basis of the analysis of the sources of the classical period, a number of points of the great thinker's poem "İskendername" were clarified. Unfortunately in the historiography of the homeland, the historical realities of the period described by the great thinker "İskendername" are not criticized and the issues of the history of the classical period of Azerbaijan are presented in a distorted form. In this sense, while taking advantage of the historical motives of Nizami Ganjavi's work, commenting on historical events and processes in the poet's works, it is necessary to approach them critically, compare them with the historical sources of the time and evaluate them from an objective historical point of view.

Keywords: Nizami Ganjavi, "Khamsa", "İskendername", Alexander the Great, Atropatene, Caucasus Mountains, The passage of Derbend, "Caspian Gate"

Зейналов Н. Д.

доктор философии по истории
Мингячевирский государственный университет

О некоторых проблемах отражения исторических реалий в поэме «Искендернаме» Низами Гянджеви

Резюме

Статья посвящена одной из актуальных проблем отечественной историографии. Исторические аспекты творчества гениального азербайджанского поэта Низами Гянджеви и степень изложения исторической реальности в творчестве великого мыслителя, имеет большую актуальность. В статье пытаются исследовать некоторые проблемы, относящиеся к античному периоду истории Азербайджана, на основе некоторых мотивов поэмы «Искендернаме» Низами Гянджеви. На основе анализа античных источников освещается ряд моментов в поэме «Искендернаме» великого мыслителя. К сожалению, иногда, в отечественной историографии, ссылки великих мыслителей на описание исторических реалий античного периода в поэме «Искендернаме» не относились критически и ряд вопросов истории античного Азербайджана, в произведениях некоторых ученых были представлены в искаженном виде. В этом смысле, используя исторические мотивы творчества Низами Гянджеви, изложение исторических событий и процессов в творчестве поэта, необходимо подходить к ним критически, сравнивая с историческими источниками того времени и оценивать их с объективной исторической точки зрения.

Ключевые слова: Низами Гянджеви, "Хамса", "Искендернаме", Александр Македонский, Атропатене, Кавказские горы, Дербендинский проход, "Каспийские ворота"